

Kristi Himmelfärds dag 2021

Nyligen fick jag via Zoom vara med på en lektion i religionskunskap i Lund. Då fick jag en fin fråga av en elev: "Berätta om himlen". Det finns hos fler än vi anar en längtan och ett hopp om en annan värld, om Guds värld där kärlek och godhet regerar. När vi idag får fira Kristi himmelfärd blir vi påmindas om att Kristus vill öppna denna värld för oss. I dagens kollektbön får vi gott besked: "Kristi himmelfärd är början till vår upphöjelse och hela kyrkans kropp är kallad till den härlighet dit hennes huvud och Herre har gått före". Vår kallelse och den djupaste meningen med vårt liv är att vi skall få del av den eviga härlighet som Kristus har öppnat för oss. Att i ord och begrepp beskriva denna verklighet är bland det svåraste som finns, eftersom den överstiger allt vad vi kan förstå och föreställa oss. Men något vet vi med full visshet. Vi skall få se Gud sådan han är, eftersom tron skall gå över i detta saliggörande skådande. Vi skall få älska Gud av hela vårt hjärta, eftersom vår kärlek skall renas från all själviskhet. Vi skall finna mäktighet och frid i Gud, eftersom hoppet skall gå i uppfyllelse. Men hur det riktigt skall gå till vet vi ännu inte. Här på jorden får vi bli kvar i trons, hoppets och kärlekens djupa förening med Jesus och finna vår glädje i att tacka, tillbe och tjäna honom i vårt liv här på jorden och göra jorden så lik himlen som möjligt.

Det är påfallande att Jesus före sin himmelfärd ville förmå sina lärjungar att koncentrera sig på att sprida hans budskap här på jorden: "När Jesus hade talat till dem, blev han upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida. Men de gick ut och predikade överallt och Herren bistod dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det" (Mark 16:19-20). Jesus vill inte att vi bara skall drömma om himlen utan att vi här och nu skall leva av evangeliet och hjälpa människor att öppna sig för det. Han fortsätter att bistå och hjälpa oss här på jorden. Han har inte övergivit oss utan fortsätter att verka bland oss. Att han har upptagits till himlen betyder inte att han är långt borta utan att han förblir närvarande på ett fördolt men högst verkligt sätt. Inte nog med det, han har lovat att sända ut sin Ande för att ge oss den styrka och det mod som vi behöver för att bli hans lärjungar och medarbetare här på jorden, "Ni skall få kraft när den helige Ande kommer över er, och ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns" (Apg 11:8).

När vi tar emot den helige Ande i konfirmationens sakrament, är det just för att vi skall få kraft att vittna och berätta om Jesus, i Falun och i hela Dalarna. Just där vi lever och verkar har vi fått gåvan och ansvaret att försöka göra Jesus och hans evangelium känt. Vi får inte sakramentet bara för vår egen del och vårt eget bästa. I vår individualistiska tid är det lätt hänt att vi bara ser det som Guds gåva till oss själva, men som katolska kristna får vi det alltid i kyrkan och för att bli levande

lemmar i kyrkan och ha del i hennes uppdrag. Därför blir vi stärkta i tron, så att vi kan se på den vanliga verkligheten i trons ljus och hjälpa människor omkring oss att se hur Jesus också är nära dem. Vi får kraft att leva i kärlek till Gud och vår nästa, så att vi inte fastnar i egenkärlek. Vi får upptäcka den fulla styrkan i hoppet, som inriktar oss på det som har evighetsvärde och hindrar oss att fastna i det materiella och dyrka penningen och bli Mammons trälar.

Tiden mellan Kristi himmelsfärd och Pingst är en mycket intensiv tid av kyrkoåret som vi kallar pingstnoven. Under nio dagar får vi med hela kyrkan be om Andens ankomst och om de gåvor som Anden vill ge oss. I konfirmationens sakrament får vi del av allt detta för att vårt liv skall fördjupas och förinnerligas. Den helige Ande vill ju göra oss allt mer lika Jesus och öppna den dolda potentialitet som finns inom oss, så att vi blir till glädje och välsignelse för gemenskapen och inte bara vill främja våra egna intressen och avguda oss själva. Därför är det så viktigt att vi verkligen ber om den helige Andes gåvor för oss själva, för vår familj och vår församling. Anden gör oss till gemenskapsvarelser, som är mer intresserade av att bygga upp en bättre tillvaro för de andra än att bara satsa på oss själva. Om vi verkligen har denna längtan efter att få bli Andens verktyg för de andra, så blir livet också oändligt mycket vackrare och underbarare för oss själva än om vi bara bryr oss om vår egen vinning och bekvämlighet.

”Jag ber att vår herre Jesu Kristi Gud, härlighetens Fader, skall ge er vishetens och uppenbarelsens Ande som låter er få kunskap om honom” (Ef 1:17), skriver Paulus. Den heliga Ande vill ge oss denna kärlekens kunskap om Gud, som gör att vi kan leva i ständig förening med honom och se på hela verkligheten med hans ögon: ”Må han ge ert inre öga ljus” (Ef 1:18), fortsätter Paulus. Vi behöver denna inre klarsyn och insikt för att hitta rätt i livet. Genom tron får vi liksom låna Guds ögon och se på allt i gemenskap med honom. Vi får se med hans kärlek på varje människa han sänder i vår väg. Vi får se med hopp och tillförsikt också på oss själva i de ögonblick när vi känner oss värdelösa eller utestängda från gemenskapen. Mer och mer kan vi lära oss att använda detta inre öga, trons, hoppets och kärlekens öga. Då kan vi rent intuitivt också ana vad himlen en gång kommer att innebära, eftersom vi redan börjat ta ut den i förskott genom att leva djupt förbundna med Jesus. Han är redan uppstånden och förhärligad hos Fadern, men han förblir ändå alltid hos oss i den helige Andes kraft. Det är därför så viktigt att vi under denna pingstnoven ber om Andens gåva. I konfirmationen har vi redan fått Anden och hans gåvor, men vi kan få mer och mer så länge vi lever på denna jord. Vi kan aldrig få för mycket av Anden. Vi skulle rentav kunna säga att vi behöver ha en ”helig girighet” som gör att vi bara ber om mer och mer av Anden. Då blir himlen ännu mer närvarande bland oss här jorden.

